

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 73/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 20/06 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 16 Nc 5/03) v období od vydania nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 172/06-46 z 23. augusta 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. januára 2008 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 20/06 (pôvodne vedenom pod

sp. zn. 16 Nc 5/03) „o náhradu mzdy pre nezaradenie do pracovného pomeru (...)“ v období od vydania nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 172/06-46 z 23. augusta 2007.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že ústavný súd už v tejto veci rozhodoval nálezom sp. zn. III. ÚS 172/06 z 23. augusta 2007, ktorým vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľovi však nepriznal primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa sťažovateľa napriek nálezom ústavného súdu, v ktorom vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 20/06 a okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov, a jeho sťažnosti z 27. októbra 2007 na zbytočné prietahy okresný súd naďalej nekoná, neuskutočnilo sa žiadne pojednávanie, a preto sťažovateľ opakovane podáva ústavnému súdu sťažnosť, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Súčasne žiada o ustanovenie právneho zástupcu na konanie o jeho sťažnosti na ústavnom súde.

Sťažovateľ sa domnieva, že k zbytočným prietahom po vydaní nálezu ústavného súdu dochádza aj z dôvodu, že „Súd dňa 31. júla 2007 ustanovil mi ďalšieho právneho zástupcu pre nespôsobilosť a konanie v môj neprospech predošlého zástupcu, ale až 21. 9. 2007, čiže po troch mesiacoch od ustanovenia ho vyzval, aby opravil zmenený petit a dňa 8. októbra 2007 súd vyzval právneho zástupcu o spresnenie môjho petitu ako navrhovateľa zo dňa 1. decembra 2007. Nič nebránilo konajúcemu sudcovi alebo vyššiemu úradníkovi konajúcemu v zastúpení súdu všetky spomenuté výzvy, dovedna dve, poslať môjmu právnenému zástupcovi na upravenie v deň, keď bol za právneho zástupcu ustanovený (...)“.

Od vynesenia rozhodnutia ústavného súdu s nálezom zo dňa 23. augusta 2007 uplynulo ďalších takmer päť mesiacov, ale súd vo veci 16 C 20/2006, skôr 16 Nc 5/03 doposiaľ nevytýčil pojednávanie a vo veci nerozhodol. Nejde o lehotu v nekonaní krátku najmä, keď je nezvratný fakt, že žaloba v tejto veci bola podaná dňa 6. augusta 2003“.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu v predmetnom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu konať a zaplatiť mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 20/05, II. ÚS 98/06).

Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd so sťažnosťou na prieťahy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 16 C 20/2006 už po 5 mesiacoch od vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 172/06 z 23. augusta 2007, v ktorom ústavný súd konštatoval prieťahy v označenom konaní.

V súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (II. ÚS 252/05, II. ÚS 418/06) nemôže byť predmetom posudzovania konanie okresného súdu pred vydaním jeho nálezu z 23. augusta 2007.

S prihliadnutím na uvedené, aj z vyjadrenia predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 3143/08 z 19. februára 2008 a predloženého súdneho spisu ústavný súd zistil, že v období od vydania nálezu okresný súd síce nekonal vo veci samej, ale riešil otázky procesného charakteru. V sledovanom období sa okresný súd venoval problematike ustanovenia nového právneho zástupcu sťažovateľovi, ktorého vyzýval na úpravu zmeny petitu žaloby (21. septembra 2007 a 8. októbra 2007), v dôsledku čoho jeho splnomocnenec nazrel do spisu 26. novembra 2007 a na základe jeho požiadavky z 31. januára 2008 okresný súd rozhodol 4. februára 2008 o vylúčení žaloby o náhradu mzdy v sume 500 000 Sk na samostatné konanie.

Ústavný súd v danej veci skúmal, či existuje reálna možnosť vyslovenia porušenia namietaného základného práva sťažovateľa, posudzujúc obdobie piatich mesiacov

od vydania nálezu ústavného súdu 23. augusta 2007 v označenom konaní. Vzhľadom na zistené skutočnosti dospel k záveru, že uvedený postup okresného súdu nesignalizuje možnosť vyslovenia namietaného porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd považuje dosiaľ poskytnutú ochranu sťažovateľovi nálezom sp. zn. III. ÚS 172/06 z 23. augusta 2007 za dostatočnú, a preto odmietol jeho sťažnosť pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 181/06, II. ÚS 18/07, II. ÚS 60/07, III. ÚS 254/07). Sťažnosť sťažovateľa bola v danom prípade ústavnému súdu podaná predčasne.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ v sťažnosti nastolil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2008